

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
MINISTRIA E ARSIMIT DHE SHKENCËS
Drejtoria e Edukimit Parauniversitar

NR. 6792 / Prot.

4

Tiranë, më 27.10.2010

PROGRAM MËSIMOR
PËR
KULTURËN E PËRGJITHSHME TË SHKOLLAVE SPORTIVE
LËNDA: NJOHURI PËR FILOZOFINË

Klasa e 11-të

Tiranë, 2010

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
INSTITUTI I ZHVILLIMIT TË ARSIMIT

PROGRAMET PËR SHKOLLAT E MESME SPORTIVE

FUSHA: SHKENCAT SHOQËRORE

LËNDA: NJOHURI PËR FILOZOFINË

PROGRAMI I LËNDËS
NJOHURI PËR FILOZOFINË
PËR KLASËN E 11-TË

Koordinator: Bashkim Peçi

TIRANË, TETOR 2010

Studimi i filozofisë i shërben zhvillimit të aftësive intelektuale, të rëndësishme për jetën në tërësi, përtej njohurive dhe aftësive që kërkohen në profesione ose në fusha të veçanta të veprimtarisë njerëzore. Ai zhvillon aftësitë analitike kritike dhe interpretuese që zbatohen dhe janë të domosdoshme në çdo fushë lëndore dhe kontekst jetësor. Ai zhvillon aftësinë dhe prirjen për refleksion dhe vetëshprehje, për të shkëmbyer idetë dhe për të debatuar rreth tyre, për të nxënë gjatë gjithë jetës.

Studimi i filozofisë ndihmon në përgatitjen e qytetarëve për detyrat që ata kanë ndaj bashkësisë ku jetojnë dhe i pajis ata me përgjegjshmërinë dhe aftësitë e duhura intelektuale për të marrë pjesë në çështjet aktuale të politikës dhe të bashkësisë.

Në këtë mënyrë, studimi i filozofisë krijon mundësitë për rritjen e pushtetit intelektual dhe për të përballuar ndryshimet e shpejta e të vazhdueshme që karakterizojnë sot veprimin dhe mendimin njerëzor.

1. SYNIMET E LËNDËS

Programi i lëndës së filozofisë synon të pajisë nxënësit me:

- Aftësinë për të zgjidhur probleme, mbi bazën e analizës së koncepteve, të përcaktimeve, të argumenteve e të sintezës së larmisë së këndvështrimeve në një të tërë të vetme. Ajo ofron mundësitë për krijimin e aftësisë për të organizuar idetë dhe çështjet e ndryshme, për të dalluar dhe për të përzgjedhur atë që është thelbësore në sasinë e shumtë të informacionit me të cilin ndeshemi.
- Aftësinë për të komunikuar idetë, duke ofruar mjetet kryesore të vetëshprehjes, si aftësinë për të paraqitur ide duke përdorur argumente të strukturuar mirë dhe sistematike.
- Aftësinë për të shprehur e mbrojtur një qëndrim të caktuar me argumente. Ajo synon të ndihmojë në zhvillimin e aftësisë për të ndërtuar e për të mbrojtur një pikëpamje, për të vlerësuar e për të mbajtur parasysh argumentet dhe pikëpamjet e ndryshme dhe të kundërta, aftësinë për të përzgjedhur dhe për të justifikuar zgjedhjen e një alternative.
- Aftësinë për të formuluar hipoteza, për të bërë hulumtime, për të parashtruar probleme në mënyrë që të mundësohet zgjidhja e tyre.
- Aftësinë e kërkimit, të kuptimit dhe të përballimit të të gjitha problemeve të rëndësishme të jetës.
- Aftësinë për të kuptuar lidhjen e filozofisë me dijet dhe aktivitetet e tjera njerëzore, duke përdorur metodologjinë e përshtatshme për trajtimin e çështjeve filozofike, në situata të ndryshme.
- Aftësitë e pjesëmarrjes qytetare për të zgjidhur në praktikë probleme të ndryshme jetësore filozofike.
- Aftësinë për të zgjedhur një qëndrim të caktuar filozofik e moral në funksion të angazhimit të tyre në jetën shoqërore.

2. OBJEKTIVA TË PËRGJITHSHËM

Në fushën e njohurive

Nxënësi duhet të jetë në gjendje:

- Të përshkruajë zhvillimin e mendimit filozofik, sipas periudhave historike.
- Të dallojë periudhat kryesore të zhvillimit të mendimit filozofik.
- Të përshkruajë karakteristikat kryesore që lidhen me zhvillimin e filozofisë të në çdo periudhë.
- Të përshkruajë historinë e mendimit filozofik përmes përfaqësuesve të saj.
- Të dallojë e të argumentojë lidhjen e disa prej koncepteve dhe problemeve kryesore të filozofisë me periudhat kryesore të mendimit filozofik në shekuj etj.
- Të dallojë pikëpamjet e kundërta ose të ndryshme në historinë e mendimit filozofik dhe të përshkruajë dallimet dhe pikat e përbashkëta.

Historicizmi dhe lidhja e kushtëzimi reciprok

Nxënësi duhet të vlerësojë rrymat, mendimin dhe pikëpamjet filozofike, historike etj., në kohë dhe në hapësirë. Për këtë, ai duhet të jetë në gjendje:

- Të dallojë tiparet thelbësore të periudhës historike së cilës i përket një pikëpamje ose një qëndrim filozofik.
- Të shpjegojë lidhjen e një rryme, të një pikëpamjeje ose të një qëndrimi filozofik, me faktorë historikë (ekonomikë, shoqërorë, politikë, kulturorë, fetarë etj.).
- Të analizojë e të vlerësojë kufizimet ose vlerat e filozofëve, të mendimtarëve, të historianëve etj. në kohë dhe në hapësirë.
- Të tregojë dhe të argumentojë rolin e filozofisë në përparimin e fushave ose aspekteve të ndryshme të jetës shoqërore e shkencore.
- Të dallojë e të përshkruajë mendimin filozofik në Shqipëri në periudha të ndryshme historike¹.
- Të dallojë e të përshkruajë ndikimin e mendimit të përparuar botëror në mendimin filozofik në Shqipëri në periudha të ndryshme historike.

Ndryshimi dhe vazhdimësia

Nxënësi duhet të kuptojë procesin e ndryshimit dhe të vazhdimësisë së mendimit filozofik dhe të shpjegojë arsyen e ndryshimit dhe të vazhdimësisë.

- Të dallojë ndryshimet dhe vazhdimësinë historike dhe të tregojë si këto kanë ndikuar në zhvillimin ose ndryshimin e pikëpamjeve filozofike.
- Të dallojë tiparet kryesore të shoqërisë së sotme dhe të argumentojë vazhdimësinë e mendimit filozofik.

Krijimi i mendimi të pavarur

Nxënësi duhet të krijojë dhe të respektojë mendimin e tij të pavarur. Për këtë, nxënësi duhet të jetë në gjendje:

¹ Shih rubrikën “Përpunim i njohurive”, si mundësi për realizimin e objektivave që lidhen me mendimin filozofik shqiptar.

- Të dallojë ndryshimet që ekzistojnë në mendimin filozofik.
- Të shpjegojë pse njerëz të ndryshëm kanë pikëpamje të ndryshme.
- Të dallojë lidhjen e pikëpamjeve të ndryshme me interesa të ndryshme ekonomike, politike, fetare etj.
- Të formulojë pikëpamjen e tij dhe të argumentojë pse të tjerët duhet të pranojnë mendimin e tij filozofik.

Respektimi i shumëllojshmërisë

Nxënësi duhet të jetë në gjendje:

- Të dallojë vlerat pozitive edhe në rrymat filozofike, në mendimet e në pikëpamjet me të cilat nuk është dakord.
- Të argumentojë që çdo mendim, pra edhe mendimi i tij, është i kufizuar nga koha dhe vendi, nga interesat, arsimimi, përkatësia ekonomike, shoqërore etj.
- Të tregojë pse të tjerët duhet të pranojnë mendimin e tij filozofik, për të kuptuar pse ai duhet të pranojë pikëpamjet e të tjerëve.
- Të pranojë mendimin e tij dhe të tjetrit si mendime plotësuese në tablonë e përgjithshme të mendimit njerëzor të epokës.

Duke u nisur nga synimet e objektivat e lëndës dhe nga problematika filozofike dhe evolucioni filozofik i mendimit, nga tradita e mësimdhënies së lëndës së filozofisë në shkollën tonë dhe nga nevojat e nxënësit shqiptar në kuadrin e formimit të tij tërësor me aftësitë e të menduarit kritik e krijues, lënda e filozofisë në shkollat sportive të zhvillohet si **një histori e filozofisë**. Ky trajtim i filozofisë nën formën e një tërësie sistematike:

Së pari, do t'u jepte përgjigje çështjeve që kanë të bëjnë me origjinat në kohë dhe kufijtë në hapësirë të filozofisë.

Së dyti, do të jepte mundësi të kuptohej lidhja e filozofisë me dijet dhe aktivitetet e tjera njerëzore të zhvilluara në kohë dhe në hapësirë.

Së treti, do t'i jepte mundësi nxënësit të njëjhej me progresin e mendimit filozofik, në kuadrin e bashkëpunimit dhe të ndërvarësisë së tij me faktorët ekonomikë, shoqërorë, politikë e shkencorë të epokave kryesore historike.

Në këndvështrimin historik mund të përmbliidhen edhe problemet kryesore, me të cilat është hasur mendimi filozofik dhe zgjidhjet që filozofia dhe ky mendim kanë ofruar në këtë drejtim. Në këtë kuptim, e tërë historia e filozofisë shihet dhe vlerësohet në kuadrin e evolucionit dhe të progresit të mendimit njerëzor e filozofik dhe të shoqërisë njerëzore.

Gjithashtu, duke u nisur nga problematika aktualisht më e diskutueshme dhe e lidhur me shqetësimet e kohës, autorët e zgjedhur si përfaqësues kuptimplotë të kohës dhe të periudhave historike e të mendimit filozofik, duhet të shihen nën një skemë, pak a shumë njëjtë, e cila të përfshijë jo vetëm risitë filozofike të çdo autori në kuadrin e historisë së filozofisë, por edhe problemet konkrete, si ato të kuptimit të njeriut, të marrëdhënieve të njeriut me natyrën dhe me njëri-tjetrin, problemet e drejtësisë, të filozofisë politike, të lirisë, si dhe ndonjë problem i rëndësishëm social i epokës përkatëse.

Për rrjedhojë, trajtimi historik:

- do të aftësonte nxënësin të kuptonte dhe të vlerësonte procesin e zhvillimit të mendimit filozofik dhe të çdo mendimi në kohë dhe në hapësirë, pra në kuadrin e një konteksti të caktuar historik e kulturor;
- do të aftësonte nxënësin të vlerësonte kontributet e mendimit njerëzor ose të individëve të ndryshëm në kuadrin e kohës në të cilën kanë jetuar e vepruar.

- do të aftësonte nxënësin të analizonte dhe të vlerësonte mendimin e sotëm filozofik dhe çdo mendim tjetër në kuadrin e bashkëveprimit dhe të ndërvarësisë me faktorët e shumtë që veprojnë në kohën e sotme.
- do të aftësonte nxënësin të krijonte ose të përzgjidhte mendimin ose qëndrimin e tij filozofik për problemet dhe zgjidhjet e kohës etj.

Në këtë këndvështrim, programi i filozofisë së klasës së 11-të të shkollave sportive sugjeron periudhat, autorët dhe problemet (ose konceptet) e mëposhtme:

Të gjithë objektivat e përgjithshëm të lëndës duhet të mbahen parasysh për çdo linjë, pra për çdo periudhë, autor dhe problem filozofik që përbën përmbajtjen e sugjeruar të linjës.

3. Përmbajtja sipas linjave

Linjat	Përmbajtja e linjës (autorë, koncepte, probleme)
Linja I. Periudha helenike 10 orë	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Hyrje e shkurtër, në të cilën të përshkruhen rrethanat historiko-shoqërore të lindjes së filozofisë së kësaj periudhe dhe të veçorive më të përgjithshme të kohës, veçanërisht lidhja e mitit me shkencën dhe ndikimi që ato kanë pasur në mendimin dhe praktikën e kohës. ▪ Parasokratikët dhe Sokrati; shkolla e Miletit, pitagorianët, Herakliti, Leucipi dhe Demokriti, sofistët. ▪ Platoni: Qëllimi i filozofisë, dialektika platonike, origjina e shkencës, reminishenca dhe miti, filozofia dhe politika, drejtësia, dekadencia e polisit, ligjet. ▪ Aristoteli: Organoni, kritika e teorisë së ideve, materiali dhe forma, shpirti, morali, politika.
Linja II. Periudha romake 4 orë	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Përshkrimi i karakteristikave të përgjithshme të periudhës romake, që përcaktuan daljen e drejttimeve të mëposhtme filozofike. ▪ Stoicizmi: Origjina e stoicizmit, racionalizmi stoik, logjika, fizika, psikologjia, morali. ▪ Epikurianizmi: Kanonika, fizika, morali.
Linja III. Drejtimet filozofike në shekujt e parë të erës sonë 5 orë	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Përshkrimi i karakteristikave të përgjithshme të epokës, sidomos i skepticizmit në epokën perandorake. ▪ Seneka: Stoicizmi i epokës perandorake, morali, individi dhe bota. ▪ Mark Aureli: Morali, mësimi i filozofisë, individi dhe universi. ▪ Neoplatonizmi: Plotini, Porfiri.
Linja IV. Mesjeta	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Përshkrimi i karakteristikave të përgjithshme të epokës, e

<p>dhe Rilindja</p> <p>10 orë</p>	<p>veçanërisht i atyre që trajtojnë marrëdhëniet e arsyes dhe të besimit, që përcaktuan këtë tip të mendimit filozofik në këtë periudhë.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Arsyeja dhe besimi: Kuptimi i besimit, kuptimi i arsyes, përdorimi i arsyes në funksion të besimit. ▪ Pjer Abelard: Opinione teologjike, arsyeja, dialektika, metoda. ▪ Shën Agustini: Teologjia dhe arsyeja, morali, qyteti i Zotit dhe qyteti tokësor. ▪ Thoma Akuini: Arsyeja dhe besimi, teoria e njohjes, provat e ekzistencës së Zotit, përshtatja e Aristotelit në funksion të teologjisë së krishterë. ▪ Avicena: Teologjia muslimane, ndikimi i Aristotelit dhe neoplatonizmit, morali, teoria e njohjes. ▪ Averroes: Komentimi i Aristotelit, teoria e intelektit. ▪ Montenji: Pirroizmi i tij, morali dhe politika. ▪ Kampanela: Platonizmi i tij, utopia.
<p>Linja V. Shekulli XVII</p> <p>9 orë</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Përshkrimi i karakteristikave të përgjithshme historiko-shoqërore që përcaktuan daljen e racionalizmit dhe të empirizmit dhe ndikimi i tyre në problematikën filozofike dhe në mendimin e kohës. ▪ Frensis Bekon: Kuptimi dhe shkencat eksperimentale, Organoni i Ri, prova eksperimentale. ▪ Dekarti dhe kartesianizmi: Metoda, metafizika, trupi dhe shpirti, morali, kartesianizmi i shek. XVII. ▪ Hobsi: Kontrata shoqërore, e drejta, politika, morali. ▪ Spinoza: Reforma e mendimit, natyra njerëzore, liria dhe jeta e përjetshme, feja etj. ▪ Xhon Loku: Teoria e njohjes, politika, idetë.
<p>Linja VI. Shekulli XVIII</p> <p>9 orë</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Përshkrimi i karakteristikave të përgjithshme historiko-shoqërore të shekullit që përcaktoi problemet e mëdha filozofike të kohës. Filozofia e shekullit XVIII si pararendëse e lëvizjeve të mëdha në Europë drejt një shoqërie më të mirë dhe më të lirë. ▪ Monteskjë: Natyra e ligjeve, ndarja e pushteteve, determinizmi gjeografik. ▪ David Hjum: Teoria e njohjes, kritika e fesë, morali dhe politika. ▪ Enciklopedistët francezë: Didëro, d'Alamber, Holbah, Helvetius. ▪ Volteri: Teoria e natyrës, njeriu dhe historia, toleranca. ▪ Rusoi; kontrata, liria, natyra njerëzore. ▪ Kanti dhe filozofia e tij kritike; arsyeja teorike dhe praktike, feja, e drejta, aftësia e gjykimit.

<p>Linja VII. Shekulli XIX dhe XX</p> <p>21 orë</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Përshkrimi i karakteristikave të përgjithshme historike që përcaktuan sistemet e mëdha filozofike. Kritika e tyre. Pikënisjet për drejtimet bashkëkohore të filozofisë. ▪ Utilitarizmi anglez: (Bentam) Teoria e njohjes, morali, e drejta. ▪ Hegeli: Ndarjet e filozofisë, filozofia e natyrës, filozofia e shpirtit, triada hegeliane, feja, e drejta, historia. ▪ Kirkegardii: Individit, ekzistenca. ▪ Filozofia sociale në Francë: Furier, Sen Simoni. ▪ Ogyst Konti: Reforma intelektuale dhe shkencat pozitive, sociologjia, feja e njerëzimit. ▪ Xhon Stjuart Mill: Logjika, shkencat morale dhe morali. ▪ Marksii: Materializmi, historia, politika, ateizmi. ▪ Fridrih Niçe: Kritika e vlerave, mbinjeriu, ateizmi. ▪ Henri Bergson: Doktrina e njohjes, problemi i kujtesës, njeriu, natyra dhe funksioni i inteligjencës në raport me jetën. ▪ Haideger, Dasein: Njeriu, ontologjia, ankthi. ▪ Sartri: Ekzistenca, liria, ateizmi. ▪ Xhon Djuj: Teoria e njohjes, kuptimi i përvojës, etika, edukimi, shoqëria. ▪ Vitgenshtain dhe filozofia analitike; gjuha dhe përvoja, qëllimi i filozofisë, struktura logjike e gjuhës dhe bota. ▪ Disa drejtime dhe probleme të filozofisë bashkëkohore: Psikanaliza dhe ndikimi në filozofi, strukturalizmi, hermeneutika dhe strukturalizmi.
---	--

4.KËRKESAT E LËNDËS SË FILOZOFISË NDAJ LËNDËVE TË TJERA

Filozofia	Letërsia
	<p>Nxënës/i-ja:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Të përshkruajë lidhjen e veprimtarisë artistike me jetën ekonomike, shoqërore, kulturore etj., në etapa të ndryshme të zhvillimit shoqëror. ▪ Të interpretojë karakteristikat e veprave letrare në periudha të ndryshme kohore dhe në kontekste të ndryshme kulturore. ▪ Të përshkruajë lidhjen ndërmjet iluminizmit shqiptar me letërsinë iluministe europiane. ▪ Të përshkruajë veprimtarinë e shkrimtarëve të mëdhenj, nëpërmjet veprave dhe jetëshkrimeve, një pjesë e mirë e të cilëve janë edhe filozofë. ▪ Të mbajë qëndrime të drejta kritike dhe krijuese në fushën e letërsisë.
Filozofia	Historia
	<p>Nxënës/i-ja:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Të përshkruajë tiparet kryesore të zhvillimit historik, duke i lidhur ngjarjet historike, idetë etj. me kushtet dhe rrethanat ekonomiko-shoqërore në të cilat kanë ndodhur.

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Të përshkruajë kontributin e personaliteteve të shquara në histori në raport me mundësitë e kohës.
Filozofia	Gjuha e huaj
	<p>Në përfundim të trajtimit të lëndës së anglishtes, nxënës/i-ja:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Të dallojë dhe të shpjegojë prejardhjen e termave që janë koncepte filozofike; si: agnosticizëm, a priori, a posteriori, determinist, empiricizëm, racionalizëm, truth, pragmatist, skepticizëm, teologji, utilitarizëm etj.

Në mënyrë të ndërsjellë, njohuritë që merren në lëndën e filozofisë, kuptimi dhe interpretimi i koncepteve dhe i rrymave filozofike e ndihmojnë nxënësin për të konsoliduar njohuritë në lëndë të tjera, sikurse janë ato që merr në letërsinë e traditës dhe atë të sotme, duke pasqyruar edhe evoluimin e tyre.

5. KËRKESA PËR ZBATIMIN E PROGRAMIT

Ky program zbatohet për 68 orë. Programi është një dokument zyrtar.

Zbatimi i programit duhet të bëhet duke respektuar parimet e barazisë gjinore, etnike, racore, fetare etj.

Objektivat e programit

Objektivat e programit janë për të gjithë nxënësit. Kjo do të thotë që të gjithë nxënësve duhet t'u jepet mundësia që t'i realizojnë ato. Realizimi i objektivave brenda linjave dhe renditja e tyre është zgjedhje e lirë e zbatuesit të programit. Ato duhen përcaktuar sipas nivelit të nxënësve.

Për shembull, nëse programi i lëndës së filozofisë kërkon që nxënësi/ja të jetë i/e aftë: *“ Të dallojë e të përshkruajë ndikimin e mendimit të përparuar botëror në mendimin filozofik në Shqipëri në periudha të ndryshme historike”*, kjo do të thotë se të gjithë nxënësve duhet t'u jepet mundësia të realizojnë këtë objektiv. Për realizimin e këtij objektivi nxënësit duhet t'i jepet detyra, koha, informacioni i vlefshëm dhe mundësi të tjera që të mbledhë fakte për çështjen në fjalë dhe të bëjë interpretimin e tyre.

Nëse zbatuesi i programit (mësuesi, autori i tekstit), nuk e mundëson këtë, kjo do të thotë se ai nuk e ka zbatuar programin lëndor lidhur me këtë objektiv.

Një objektiv përmbushet në nivele të ndryshme nga nxënës të ndryshëm. Mësuesi duhet të ketë të qartë nivelet e arritjes së një objektivi nga nxënës/i,-ja si më poshtë:

- Aftësia për të identifikuar dhe përshkruar (nivel i ulët intelektual).
- Aftësia për të shpjeguar dhe për të analizuar (nivel mesatar intelektual).
- Aftësia për të vlerësuar, për të marrë dhe për të mbrojtur qëndrime të caktuara (nivel i lartë intelektual).

Për shembull, programi kërkon që nxënës/i,-ja të jetë i/e aftë:

- Të dallojë pikëpamjet e kundërta ose të ndryshme në historinë e mendimit filozofik dhe të përshkruajë dallimet dhe pikat e përbashkëta.

Ky objektiv mund të arrihet në disa nivele:

I. Nxënës/i,-ja dallon kundërshtitë në pikëpamje.

- II. Nxënës/i,-ja shpjegon lidhjen ndërmjet një pikëpamjeje me pasojat që ka zbatimi i saj në praktikë.
- III. Nxënës/i,-ja krijon qëndrimin e tij/saj për çështjen në diskutim, të mbështetur me argumente që mbajnë parasysh edhe argumentet e të tjerëve, të ndryshme nga të vetat.
- Së pari, mësues/i,-ja duhet t'i krijojë çdo nxënës/i,-eje mundësinë të shprehë arritjet e tij/saj në të gjitha nivelet. Kjo do të thotë se mësues/i,-ja nuk duhet të paragjykojë si përfundimtare aftësitë e një nxënës/i,-eje që arrin nivelin e parë, por t'i japë atij/asaj, me anë të pyetjeve të tjera, mundësinë të shprehet edhe në nivelet e tjera.
 - Së dyti, mësues/i,-ja duhet të vlerësojë nxënësi/in,-en për nivelin e shprehur të arritjeve, pasi t'i ketë dhënë atij/asaj të gjitha mundësitë të shprehë aftësitë e veta.

Orët mësimore

Programi i filozofisë për klasën e 11-të të shkollave sportive është strukturuar në bazë të parimit kronologjik-tematik. Për këtë arsye, linjat e programit duhet të zbatohen në vijimësi.

Në programin e lëndës së filozofisë, afërsisht **60-65%** (por jo më pak) e orëve mësimore totale janë për shtjellimin e njohurive të reja lëndore dhe **35-40%** e tyre janë për përpunimin e njohurive dhe për veprimtari të tjera që i shërbejnë realizimit të objektivave të programit dhe të vlerësimit të nxënësve përgjatë vitit shkollor dhe në fund të tij.

Sasia e orëve mësimore për secilën linjë është rekomanduese. Zbatuesit e programit duhet të respektojnë numrin total të orëve të lëndës, por ata kanë të drejtë të pakësojnë ose të shtojnë deri në masën 10% numrin e orëve për çdo linjë. Domethënë, mësuesi/ja mund të vendosë të përparojë më ngadalë, kur ve re se nxënësit e tij hasin vështirësi të veçanta në përmbushjen e objektivave të linjës/kapitullit, por mund të ecë më shpejt, kur nxënësit e tij/saj demonstrojnë një përvetësim të kënaqshëm të objektivave.

Përpunimi i njohurive

Përpunimi i njohurive përmban:

- përsëritjen brenda një linje (kapitulli) të njohurive-bazë të tij (konceptet themelore);
- testimin e njohurive-bazë;
- integrimin e njohurive të reja të një linje (kapitulli) me njohuritë e linjave, kapitujve paraardhës;
- integrimin e njohurive të reja me njohuritë e lëndëve të tjera (ndonëse këto integrame do të përshkojnë zhvillimin e çdo ore mësimore, gjatë përpunimit i duhet kushtuar kohë e posaçme);
- projektin kurrikular lëndor;
- përsëritjen vjetore (pavarësisht nga ndarja në linja dhe në blloqe tematike, lënda duhet parë si një e tërë);
- testimin vjetor (i sugjeruar).

Gjatë orëve të përpunimit të njohurive, nxënësve duhet t'u krijohet mundësia të punojnë detyra tematike, projekte kurrikulare, të zgjidhin situata problemore nga jeta etj.

Në orët mësimore, që i përkasin **përpunimit të njohurive**, mësuesi zhvillon edhe tema me nismën e tij ose me kërkesën e vetë nxënësve. Këto tema mund të pikënisen nga ngjarje aktuale ose thjesht nga kureshtja e nxënësve.

Në këtë pikë mund dhe duhet që mësuesi t'u kushtojë vëmendje refleksionit të mendimit filozofik, koncepteve dhe rrymave të mëdha filozofike në hapësirën shqiptare; jehonës së tyre në shkolla, në organet e shtypit, në kulturën e të menduarit dhe të jetesës.

Mendimi shqiptar ose ndikimi i mendimit të përparuar botëror në mendimin filozofik në Shqipëri mund të jenë objekt i eksplorimit nga nxënësit në formën e projektit kurrikular, të eseve e të detyrave të tjera të pavarura që mundësohen në kuadrin e përpunimit të njohurive.

Veçanërisht gjatë përpunimit të njohurive filozofike, dhe këtë mundësi filozofia e krijon si nëpërmjet përmbajtjes, ashtu edhe nëpërmjet metodave, duhet t'i kushtohet kohë e posaçme kultivimit të:

- aftësive të përgjithshme, si: aftësia e komunikimit, aftësia e menaxhimit të informacionit, aftësia e zgjidhjeve problemore, aftësia e të menduarit kritik dhe krijues;
- aftësive që lidhen me veçoritë e lëndës;
- qëndrimeve, si zhvillimi i interesit për filozofinë dhe të filozofuarit.

Pjesë e përpunimit të njohurive është rishqyrtimi vjetor, i cili ka për qëllim të nxjerrë në pah dhe të përforcojë konceptet e metodat themelore të kësaj lënde.

6. VLERËSIMI

Vlerësimi i nxënës/it,-es përshkon gjithë procesin mësimor dhe shërben për përmirësimin e këtij procesi. Vlerësimi i nxënësit nuk ka për qëllim të vetëm vendosjen e notës dhe as nuk përfundon me vendosjen e saj.

Vlerësimi mbështetet tërësisht në objektivat e programit lëndor dhe mësuesi nuk ka të drejtë të vlerësojë nxënësit për ata objektiva të arritjes që nuk përshkruhen në program.

Mësuesi zhvillon vetë dhe ndihmon nxënësit të zhvillojnë një larmi mënyrash vlerësimi.

Vlerësimi mund të bëhet individual ose në grup, në klasë ose jashtë saj. Nxënës/i,-ja vlerësohet me notë ndërsa demonstroi arritjet e tij me gojë, me shkrim, ose nëpërmjet veprimtarish e produkteve të tjera.

Në punimet e nxënësve me grupe të vogla, mësuesi paraqet peshën e vlerësimit me notë të grupit në tërësi dhe të secilit nxënës në veçanti.

Mësuesi nuk e ka të detyrueshëm vlerësimin me notë të nxënësve në çdo orë mësimore dhe vendosjen e notave në regjistër për secilën orë mësimore. Si rregull, nxënësit dhe mësuesit duhet të bashkëbisedojnë lirshëm si partnerë rreth përvetësimit të njohurive të fituara të orëve të kaluara dhe kryerjes së detyrave jashtë klase.

Herë pas here, mësuesi/ja duhet të vlerësojë me notë, duke ua bërë të qartë nxënësve që në fillim qëllimin e vlerësimit dhe kriteret e tij.

Vlerësimi me shkrim shërben për aftësimin e komunikimit me shkrim dhe mund të realizohet jo vetëm me laps e letër, por edhe në rrugë elektronike.

Mësuesi/ja vlerëson nxënësin me notë për parashtrimet me shkrim në provimet periodike me shkrim dhe në prezantimet me shkrim të punimeve të tij, të zhvilluara vetë ose në grup.

Mësuesi planifikon provime periodike me shkrim për blloqe të gjera orësh mësimore që përbëhen nga një a disa kapituj, të cilët i bashkojnë objektiva të ndërlidhur të të nxënësit. Në përshtatje me qëllimin e vlerësimit me shkrim, ai përdor lloje të ndryshme testesh, që nga minitestet e shkurtra për një objektivi të veçantë të të nxënësit, deri tek ato njëorëshe; teste me alternativë ose zhvillim, ese, detyra tematike, projekte kurrikulare etj.

Një formë e parashtrimit me shkrim nga nxënësit është dhe provimi përfundimtar.

Një mundësi vlerësimi dhe vetëvlerësimi është **portofoli i nxënës/it,-es**, që është një përmbledhje e punimeve të tij/saj përgjatë një periudhe të caktuar kohe ose gjatë gjithë vitit shkollor. Ai mund të përmbajë provime me shkrim, detyra tematike, projekte kurrikulare, fotografi e produkte të veprimtarive kurrikulare. Përzgjedhjet për portofolin bëhen nga nxënësit, mësuesi rekomandon.

Në vlerësimin përfundimtar, mësuesi duhet të mbajë parasysh peshën e ndryshme që zë në këtë vlerësim vlerësimi i aftësive të niveleve të ndryshme intelektuale.

Në vlerësim, mësuesi duhet të marrë parasysh çrregullime të diagnostikuara, si: disleksia, vështirësi të veçanta gjuhësore, p.sh., të fëmijëve të ardhur rishtazi nga emigracioni etj. Ai duhet t'u krijojë mundësi këtyre nxënësve të vlerësohen me mënyra të posaçme, duke përjashtuar ato me shkrim ose me gojë.

Njohuritë, aftësitë intelektuale e pjesëmarrëse dhe prirjet qytetare përbëjnë bazën për vlerësimin e arritjeve të nxënësve në këtë lëndë.

Njohuritë përbëjnë thelbin e sistemit të vlerësimit dhe në përgjithësi mishërohen, për shembull, në pyetje të tilla si:

- Cilat janë kushtet që çuan në lindjen e filozofisë në Greqinë e Lashtë?
- Cilët janë pikëpamjet filozofike që karakterizojnë periudhën e mesjetës?
- Cili është qëndrimi i Niçes ndaj fesë dhe cilët janë filozofët që ndajnë të njëjtin mendim me të?

Aftësitë intelektuale e pjesëmarrëse përfshijnë përdorimin e njohurive për të menduar në mënyrë kritike dhe krijuese dhe për të vepruar me efektshmëri e në mënyrë të arsyeshme për të përballuar e për të zgjidhur sfidat e jetës. Aftësitë intelektuale i aftësojnë nxënësit të mësojnë dhe të zbatojnë njohuritë filozofike në jetën e tyre të përditshme. Këto aftësi i ndihmojnë ata **të identifikojnë, të përshkruajnë, të shpjegojnë dhe të analizojnë informacionin dhe argumentet, si dhe të vlerësojnë, të marrin dhe të mbrojnë qëndrime të caktuara për çështje të ndryshme filozofike, politike, morale etj.**

Aftësitë pjesëmarrëse i përgatisin qytetarët të monitorojnë dhe të ndikojnë në jetën politike, morale etj., duke bashkëpunuar me të tjerët, duke formuluar dhe duke shprehur mundësisht qartë nga pikëpamja filozofike idetë dhe interesat e tyre etj. **Në këtë vlerësim nuk përfshihet matja e drejtpërdrejtë e aftësive pjesëmarrëse të nxënësve.**

Elementi i tretë janë *prirjet qytetare* që përshkruajnë të gjitha aspektet e jetës së individit. Këtu përfshihen prirjet:

- për të qenë një mendimtar i pavarur i shoqërisë,
- për të respektuar vlerat dhe pikëpamjet vetjake dhe të të tjerëve,
- për të marrë pjesë në diskutime dhe në vendimmarrje në mënyrë të mirinformuar, të arsyeshme dhe të efektshme.

Vlerësimi në asnjë mënyrë nuk duhet të përfshijë pyetje që kanë të bëjnë me vlerat dhe prirjet vetjake të nxënësve të vlerësuar.